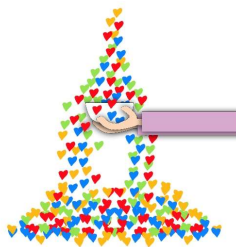

7. bud

Du må ikke stjæle!

Det vil sige: Vi skal frygte og elske Gud, så vi ikke tager vor næstes penge eller ejendom eller tilvender os dem ved falske varer eller anden uredelighed, men hjælper ham at bevare, hvad han ejer, og bedre sine kår.

2 Korintherbrev 6,10: som bedrøvede, dog altid glade, som fattige, der dog gør mange rige, som de, der intet har og dog ejer alt.

Hvor kommer vores ting og ejendom fra?

Hvis vi overvejer, hvad vi fik op gennem barndommen, må vi jo sige, at alt var gaver. Gud gav os det hele gennem vore forældre og søskende, bedsteforældre, onkler og tanter, naboer og venner, skolelærere og kristne i menigheden.

Men da vi tog en uddannelse og begyndte at tjene penge, skaffede selv det meste ved vort arbejde ... eller gjorde vi? Nej. Det blev ved med at være gaver. Gud gav os helbred og uddannelse og arbejde, så vi kunne tjene penge. Selv om det så ud, som om det var ved hjælp af vores arbejde og løn, at vi kunne få ejendom, bil, møbler, tøj osv., så var det alt sammen dog fra Gud. Gud gav os jo livet hver morgen. Han gav helbred. Han velsignede. Og da vi blev voksne, gav han os mulighed for at hjælpe andre med det, vi tjente: vores ægtefælle, familie, børn og gamle forældre. Og vi fik mulighed for at give til Guds rige, så evangeliet kunne forkyndes i kirken og bringes til andre. Men så vi det? Indså vi det?

Paulus siger i Efeserbrevet 4,28: *Den, der stjæler, må ikke mere stjæle, men skal tværtimod slide i det og selv frembringe noget godt med sine hænder, så han har noget at give af til den, der har behov for det.* Han forklarer betydningen af det 7. bud for os. Det betyder for det første, at vi ikke må tage andres ting eller ejendom ved snyd eller anden uærlighed. Og dernæst betyder det, at vi skal slide i det, for at de kan have noget at give af til dem, der har behov for det.

Hvis vi har slidt i det, er det nærliggende at vi siger til os selv: "Når du har slidt så hårdt i det og tjent så godt, så har du bestemt også lov til at bruge mange penge på dig selv." Lyt igen til Paulus ord. Han siger jo noget andet.

Til samtale

- Hvad vil det sige at "slide i det"?
- Og hvad siger han, at vi skal have som formål, når vi slider i det?

Det vil sige: Vi skal frygte og elske Gud, så vi ...

I Lille Katekismus begynder forklaringen til alle 10 bud med:

Det vil sige: *Vi skal frygte og elske Gud, så vi ...*

For gode gerninger kommer ikke af sig selv. De kommer først, når vi frygter og elsker Gud. Og det gør vi ikke, før vi lærer ham at kende som vores nådige og barmhjertige Far og Frelser. Gode gerninger begynder med, at Gud frelser os af nåde.

Her er stærke ord, som viser os, hvor det kristne liv stammer fra:

2. Kor 5,14-15: Thi Kristi kærlighed tvinger os, fordi vi har sluttet, at når én er død for alle, er de alle døde. Og han døde for alle, for at de, der lever, ikke længere skal leve for sig selv, men for ham, der døde og opstod for dem.

2 Kor 6,10: ... som bedrøvede, dog altid glade, som fattige, der dog gør mange rige, som de, der intet har og dog ejer alt.

Til samtale

- Læs 2 Korintherbrev 8,9: *... og I kender vor Herre Jesu Kristi nåde, at han for jeres skyld blev fattig, skønt han var rig, for at I kunne blive rige ved hans fattigdom.* Og læs 2 Korintherbrev 8,4-8.
- Hvad håber Paulus, at de kristne i Korinth vil gøre, fordi de kender vor Herre Jesu Kristi nåde?

... så vi ikke tager vor næstes penge eller ejendom eller får fat i dem ved snyd.

Måske kan vi undre os over, at det skulle være nødvendigt at minde kristne om ikke at stjæle og snyde hinanden og andre. Men det er åbenbart nødvendigt. Menigheden i Efesus fik det direkte at vide af Paulus. Og vi får det at vide. Vi forstår måske først, at vi har overtrådt dette bud og syndet imod Gud, når vi lytter til Jesus i Bjergrædiken. Læs Matthæus 6,19-24! Her taler han om at tjene to herrer. Gud eller mammon. Ligesom Gud er vores Herre, når vi tror på ham, sådan kan også Mammon blive vores herre, som vi er afhængige af og arbejder for. Og i Kolossenserbrevet nævner apostlen Paulus fem synder, som vi må overgive til døden: *Så lad da det jordiske i jer dø: utugt, urenhed, lidenskaber og onde lyster, og griskhed, for det er afgudsdyrkelse. (Kol 3,5)*

Vi tænker måske, at utugt og onde lyster er noget af det værste. Og det er da også grimt og slemt. Men Paulus nævner griskhed sammen med utugt og onde lyster, og han siger, at griskhed er afgudsdyrkelse. Og hvad er værre end afgudsdyrkelse?

Paulus siger, at vi skal lade disse synder dø i os. Det er ord til enhver af os, som er

kender til griskhed, uanset om vi er unge, voksne eller pensionister.

Til samtale

- Hvorfor kæder Jesus mammon og bekymringer sammen i Matt 6,19-24?
- Hvorfor siger Paulus, at griskhed er afgudsdyrkelse?
- Hvordan finder vi ud af, om vi selv er griske, eller om vi bare er "sparsommelige"?

Det her gør os ikke glade. Vi får brug for tilgivelse og frelse.

Da er det godt at læse videre i Matthæus 6,25ff, hvor Jesus trøster os og ved ordet giver os tillid til, at Gud er vores Far og Frelser. Han lover, at Gud vil sørge for os, som er "lidettroende". Og i indledningen til bjergprædikenen siger han: "*Salige er de, som hungre og tørster efter retfærdighed, for de skal mættes!*" (Matt 5,1-12).

Jesus var selv rig og blev fattig for vor skyld. Vi har lært vor Herres nåde at kende. Da kan vi jo kun være glade. Evtigt glade! Jesus holdt loven for os. Og han bar vore synder op på korset. Ved Evangeliets ord bliver han vores Herre. Og han viser os, hvad vi skal gøre! Og han mener det! Vi skal!!

... men hjælper ham at bevare, hvad han ejer, og bedre sine kår.

Martin Luther gør som Paulus i Efserbrevet 4,28: Han opfordrer os til at slide i det, så vi kan hjælpe andre. For os skal det ikke handle om at blive rige og velhavende, men om at hjælpe! Det er meningen med at have overskud på den private betalingsbalance!!

Paulus forklarer det også i 2 Korintherbrev 9,7-9, hvor det handler om at hjælpe de kristne, som var blevet ramt af hungersnød i Jerusalem. Der blev samlet ind. Og Paulus siger til dem, at Gud har magt til at give dem, så de har rigeligt både til sig selv og til andre:

Men enhver skal give, som han har hjerte til -- ikke vrangvilligt eller under pres, for Gud elsker en glad giver. Gud magter at give jer al nåde i rigt mål, så I altid i alle måder har nok af alt og endda overflod til at gøre godt -- som der står skrevet: Han strøede ud, han gav til de fattige, hans retfærdighed består til evig tid.

Til samtale

- Kan en kristen gøre gode gerninger, som er til gavn for andre?
- Når en kristen giver i glæde, er det Gud, der giver gennem den kristne til dem, som er i nød. Hvordan kan denne sandhed hjælpe os til at give i glæde?

GLÆDE OG BØN

Jeg er glad, fordi jeg ved, at når jeg er fanget af griskhed og anser penge og ejendom for at være vigtigere end Gud, så har Jesus holdt det 7. bud for mig i mit sted. Jesus er min Gud og Herre. Mit hjerte skal ikke regeres af griskhed. Jeg er fri til at bruge mine penge og ejendom til at tjene Kristus og min næste.

Kære Jesus. Du har sagt til os, at *vi ikke skal være bekymrede for føde og klæder, fordi din og vores Far vil sørge for os* (Matt 6,25-33). Og du *forbarmer dig over svage og fattige, du redder de fattiges liv; fra undertrykkelse og vold udfrier du dem, deres blod er dyrebart i dine øjne* (Sl 72,13-14).

Kære Kristus, du som er god og barmhjertig, alt, hvad jeg har og ejer er jo fra dig.

*Tak for mit liv og legeme.

*Tak for lysten til at gå på arbejde og hjælpe andre.

*Tak fordi du velsigner mig, selv om jeg ikke har fortjent det.

*Tak for det arbejde, du har givet mig her i livet.

*Tak for mine forældre og andre, som har ofret deres liv og ejendom på mig.

*Tak for hver en krone, du har givet mig, for at jeg kunne få dækket mine behov, ja, have overflod.

*Tak for min nabo og min næste, og fordi du giver mig mulighed for at hjælpe.

Retfærdige og hellige Gud, jeg bekender for dig,

* at jeg har stjålet ved at undlade at hjælpe;

*jeg har været misundelig på grund af andres rigdom;

*jeg har været utaknemmelig og utilfreds og ikke skønnet på din velsignelse.

Nådige frelser, tilgiv mig, at jeg har overtrådt det 7. bud. Giv mig glæden tilbage, lad mig se din velsignelse og nåde. Herre, lad mig glæde mig i dig alene. Tak, at du glæder dig over en synder som mig, når du tilgiver mig det hele. Tak for den trøst, jeg mærker i min samvittighed, når jeg går til nadver og får din søns legeme og blod. Tak for de løfter, du giver mig i kirkens gudstjeneste og i andagten ved køkkenbordet. Tak fordi du elsker mig for Jesu skyld. Amen.

Læs mere om det syvende bud i Store Katekismus side 83-90 (Credos udgave)